

Léva és Vidéke

TARSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ARAK:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 filler.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca. 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

A délibábok halottja.

— Irtó: Torbágyi. —

Megkondult a harang temetésre...
Oly bánatos, oly bús a zengése,
Mint ha fájna érces szíve néki
Mi titok volt, azt most elregélni.
Zúg-búg a nagy harang felzokogva
Több kis harang besír a hangokba,
Ez is, az is csengve, esdve kérdi:
„Harangapó mit fogsz elregélni?”
... Megkondult a harang temetésre,
Szívettépő, fájó a regéje:
Rólad szól az falu legszebb lánya,
Kit kísérik koporsóba zárva!

Az alvó egy kis házikó van
Ketten laktak e kis házikóban;
Bedőné, az özvegy, meg a lánya,
Hóiakarta tél s a jégvirágja.
Az szomorú gyászos özvegységben
Ennél szebb nem termett hét vidéken.
O volt édes anyja szemefénye,
Sok legényszív titkos, reménysége:
A termete cédrus, arca rózsza...
Mégis sötét bánat rítt le róla,
Bánatának mélyen ott volt fészke

Kiesi szíve rejtett belsejébe'.
... Mint királylányt, anyja úgy
[nevelte,
Teste szép volt, százszor szebb a lelke,
Bár hagyta vón' emezt műveletlen
Nem folya most köny e bús me-
[netben!
De így lelke mindig tova szállott
Parányinak érzé e világot
S szárnyaival feltört messze, messze,
Tulnan a felhőkön az egekbe
S nem nyugodva mítsem, meg nem
[állva
Csapongott az ábrándok honába.
... Hol az álmok sokkal színesebbek,
Hol a vágyak mind beteljesednek.
Nem perzsel, nem éget a nap fénye,
Bevilágol a szív közepébe.
Köröskörül felzeng a madárdal,
A levegő telve illattárral,
Szerелеmről, élvőről szól a szellő
S boldogságról, a mely bizton eljő:
S kit a földön sokszor nem találunk:
Mienk ott egészen ideálunk:
... Ellágyult a harang érces hangja
Mindenkinek úgy fáj, a ki hallja:

Ő is álmódzott talán régen,
Az penditetett lány hűrt most szívében
„Giling-galang!...” — Esdve szól a
[többi
„Folytassd! nem jó imigy eltűnődni!”
S mint ha az erdőben gerle búgna
Megszólalt az öreg lassan újra:

Bolygó csillag az emberi lélek
Keresője folyton más' felének,
Mert az Isten keze egy kebelbe
Mindig csak egy fél lelket teszen be;
E fél lélek jár-kele egymagában
— Bolygó csillag a nagy éjszakában,
Boldog, a mely rálel a párjára
S összeolvad azzal valahára.
Ah de sok van, a mely büntetésből
Kergeti csak egymást szünet nélkül
S bár sok ezer nap kél, sok leáldoz,
Nem juthat el soha a párjához!

Bedőnének lánya, szép Ilonka...
Ily csillag volt... Járt-kelt el-
[bolyongva...
De a párját szegény, árva lelke
Sehol, sehol, soha meg nem lelte.
A faluban s távol nagy vidéken

T Á R C A.

A haza földje.

(Folytatás és vége.)

A huszárok elállták a bejáratokat, és az őrmester megkopogtatta az ablakot.
Ki az? hangzott belülről egy érces férfii hang.

— Jóbarátok vagyunk...
— Jó barátok? És miért jöttök gyerekesen és éjnek idején.
— Menekülők vagyunk. A magyar földre megyünk és az éhség kényszerített a konyörgésre, pedig erőszakkal is vehetnénk, mert vagyunk elegenden.

— Nem volnátok magyarok ha tennétek; de megyek testvéreim, megyek nyitom az ajtót
Magas derék ember nyitotta ki az ajtót és kezet nyújtott a katonáknak.
— Isten hozott testvéreim; gyertek beljebb pihenjétek.

A huszárok nem győztek esodálkozni.
— Mi hát már Magyarországon volnánk?
— Nem magyar földön, csak egy lengyel nemes házában. Testvéreitek vagyok; nekem sines hazám, elveszett.
— Gyertek beljebb jó emberek.

Hogy álltak, hogy szorongatják a mi huszáraink a derek ember kezét.

Volt aztán lakodalom. Szalonna és cipő, a lovának is került olyan szemes zab, milyet régen nem láttak.

Sok szépet tudott a házigazda mesélni a hazáról, mert ott járt ő is. Egy század huszárt vezetett át a csak általa ismert szoroson. Azok is szoktak. Nehéz az út Magyarországra. A felvidéket előzönlötte Schlick serege.

A jó forráthor majdnem elkábította a kélhezett embereket, hanem azért mindenre figyeltek ami körülben történt. A szokatlanság, a viszontagság, legjobban figyelmessé teszi az embert. Az őrmester nem nyughatott, ki és be járt. Esznek-e a lovak? Nem alusznak-e kívül a legények? Rendben volt minden.

Jöhlaktak és jökdévkü kerekedett. Mondogatták:

— A magyar huszárt még a menyországban is megvendégelik, a lovának meg eszilag abrakot adnak.

Bueszuni akartak végre, de a házigazda sehogysem hagyta őket.

Soh'ne hálálkodjatok én is veletek megyek; másképp úgy sem találnátok át a hegyeken. Hanem az éjjel már ne menjünk. Biztos hely ez már, két órányira vagyunk csak a határtól.

Felugráltak a magyarok. Dehogy várják be őket a reggelt, ha csak két órányira

vannak a hazától. Majd megpihenének otthon. Magyar földön édesebb a nyugalom. Dehogy maradnának.

Útra keltek még az éjjel. A lengyel is velük ment, és bizony nagy szükség volt rá, mert nélküle nem igen akadtak volna a jó utra.

— Ezen a hegyen túl van egy folyó a Poprád, ennek a völgyén aztán szépen bejutunk. Leszálltak a lovaikról és kantárnál vezetve iparkodtak a hegytetőnek.

Mindenki magának keresett jó utat. Az apro boróka bokrok között rézsut vezetett valami csapásféle; ezen kapaszkodtak míg a hóval jéggel borított hegyre értek. Kegyetlen vihar fogadta őket odafönt. Zúgott a szél, és a szomszéd magasabb hegyekről hordta a finom havat a magyar fiúk szemébe, még sem állhattak meg, hogy meg ne állapodjanak, és ne szemléljék egy perzig a rég nem látott magyar hazát.

— Eljen a magyar haza!
Túl harsogta a lelkesülés, az örömköltés a zugó vihárt.

— Fiúk! — kiáltott az őrmester, — lássátok az isten is segíti az igaz uton járót. Elértük az édes szülőházánkat és hálát adhatunk a teremtőnek.

Össze vissza imádkoztak miatyánkot, hiszekegyet, tízparanosolatót; ahogy eszükbe jutott. Sírta is, nevettek is egyszerre. A mindeuható megérté a legszebb imát a hon-

Válogathatott sok szép legényben.
De oly csillag, melyre vágyva-vágyott
Szemhatáron itt se, ott se látszott.
S kérte anyját összekulesolt kézzel
A világba, hogy eresztené el
Mert ott távol, a zajos világba,
Akit keres, rátalál párjára!
Fájt a kérés az anya szívének
De eléje gátat nem épített,
Elereszté maga mellől lányát
Hadd keresse... lelje boldogságát.

... Szép lehet az alföld rónasága
Magasztos is nyugodt méltósága,
De ezzel a hegy-völgyes vidékkel
A szememben semmikép sem ér fel:
Erdője nincs, a folyója néma,
A nyájkolomp hangzik csak fel néha
Az is annyi lemondással telve:
Kicsinységed hozza csak eszedbe.
Hangos kedvtől szökel itt a csermely,
Gyönyörben kísérik füllel, szemmel:
Fenn a hegyen az erdők homálya
Emlékeztet lsten templomára,
Hol a kérés, hála és dicséret:
Mindig mindig édes madárának
S hol a kicsiny ember érzi, látja:
Mindezeknek ő felkent királya!
... Szép Ilonka, nem gyötört a bánat,
A mikor itt hagyta d e tájat?

Sokáig volt már Ilonka távol,
Könyvtől ázott az özvegyi látyol;
Fényt, örömet csak az esalt szemébe
Szegény lánya boldog leszen végre!
Mily szépen is irt az édes lányka
Szívét tette mindenik sorába:
Gyöngysorai hosszú levelének
Csak „Ó” róla meséltek, regéltek,
Kiben most már végre-valahára
Sovár lelke párját feltalálta!
Pedig kiért kicsi szíve lángolt
Embertestben a gonosz sátán volt,

Ki magához csak azért kötötte
Hogy a lelket kilopja belőle
S mikor aztán elérte, kilopta
Elhajtsa az utszéli porba.

A nagyharang itt erőset kondul
Tán a harag, tán a fájdalomtól,
Aztán akadozva, mintha félne,
Belekezdett újra a beszédbe.

Mondjak-e még többet minek szóljak?
Nem hihetek én sem a valónak!
Ugy tűnik fel, mint egy szörnyű
[álom,

Az ébredést, melyből várva várom,
... Sokáig hitt a lány még jó végben
Aztán lassan összetört egészen,
Mint a mezők csodaszép virága,
Ha a vihar ereje tör rája:
S a mint eltűnt szívéből reménye,
Ugy hagyta el minden érzeménye
Nézett... nézett... de már mit se
[látott
A lelkére sötét felhő szállott.

... Sötét éj volt, ólomszürke éjjel,
— Méhe teli siri sötétséggel, —
Fény nem látszott sem közel sem távol
Mikor a lány kisurrant a házból.
Arca láng volt, tűz gyúlt a szemében,
Remegő vágy esalódott szívében,
Remegő vágy: megpihenni ottan,
Ahol végre örök nyugalom van!
S bolygott soká a nagy éjszakába
Vágya üzte, s vitte kicsi lába;
Addig üzte kimerülve aztán
Összeroskadt ott a folyó partján.
... Habjai a szép Garam vizének
A fülébe vajjon mit regélnek?
Lány karjával integet feléje,
Hivogatja puha, jó ölébe,
Hangja csábos: Itt, itt a karomban
Mire vágyol örök nyugalom van!

Jer szép lányka, esalódott leányka
Ringva viszlek boldogabb világba
Álom volt az, ami történt véled
Itt vár csak rád az igazi élet!
Oh jer, szállj le puha lány ölembel!

Riad a lány: Vajha igaz lenne!
S végső erőt merítve magába —
Beléugrott a susogó árba.

Elnémult a gyászdal bús zengése,
El a siri hantok dübörgése,
Csak a harang zúg még felzokogva:
„Nyngodj” défíbabok szép halottja!

H I R E K.

— **Honvédeink éjjeli gyakorlaton.** Balás György ezredes, a nyitrai honvédezred parancsnoka hétfőn Lévára érkezett, a zászlóaljtag megsemmisítette és elrendelte, hogy hétfőről kezdve virradóra éjjeli manővert tartassék. A zászlóalj hétfőn délben vonult ki Segner Géza honvéd főhadnagy vezetése alatt a felső-győrfői dombok közé, ott bivakiroztak s ez alkalmat felhasználták, hogy az új szerkezetű fűthető sátorok is kipróbálják. Ugyanez éjjel a nyitrai zászlóaljak is kivonultak és Verebéllyel ütöttek sátrat. Balás György ezredes, Mihálicsics György őrnagy kíséretében hétfőn este felé megsemmisítette zászlóaljukat taborozásukban, aztán az ezred többi részéhez Verebéllyre utazott. Honvédeink a legjobb kondícióban kedden délelőtt vonultak be állomás helyükre.

— **Rózsás hír** Az enyhe tavaszi szellőbe burkolt Hymen susogja szerte a kedves hírt, hogy derezslényi és litássi Litassy József honvédszázados, vasárnap f. hó 18-án váltott jegyet Braich Margit úrhölgyvel, néhai Braich Ferenc megyei főorvos kiváló műveltségű egyetlen leányával. Igaz boldogság tavaszi napsugara aranyozza meg frigyüket.

— **Rendkívüli megyei közgyűlés.** Barsvármegye törvényhatóságai bizottsága f. hó 24-én

fikéblek epedését hazájuk jobb sorsáért. Megrepedt a hajnali világban uszó ködfelhő; áttört rajta a szivemengető, derengő napsugár; megaranyozta a sziklák csúcsát; és vakító fényben tört meg a glecsereken. Boldogan; a megilletődött nemes lengyel útmutatása mellett ereszkedtek a völgybe, mikor a hegytetőn lövés dördült.

Mi ez? Sehhol semmit sem látni. Talán jeladás?

Egy huszár fölsietett az előbbi helyükre.

— A Kerekes Józsi!

— Meglőtte magát a Kerekes Józsi!

Bizonny Kerekes Józsi ott feküdt egy fényes szikla alatt, átlőtt homlokkal. Lassan körülte gyűlt az egész csapat, és találgatták a halála okát; szánakoztak rajta.

— De hát mi lelte őtet? Mi baja volt?

— Talán szívére vette, hogy nem igen akartuk elhozni.

— Itt az írása! — mutatta az egyik.

Csakugyan irás volt. Egy lapos fehér sziklán, sűrű betűk voltak olvashatók. Valószínűleg puskagolyóval karezoalta oda:

„Nem tudok köztetek élni, mert nem érdemlem meg az életet.”

— Ejnye, hát mi büne volt ennek az embernek? kérdezte a lengyel.

Aki sejtette, nem mondta meg, mert szégyenlettel kimondani, hogy áruló is akadt a magyarok között.

— Temessétek el valahogyan, de ne sok paradéval, mert sietünk.

Az őrmesterparancsolta és egy-kettő, aki nem értette a dolgot, hozzá fogott az öngyilkos eltakarításához. Beburkolták az alig kihűlt testet a köppenyébe; egy nehezen vajt gödörbe tették, föléje pedig nagyobb sziklát gördítettek. „Nyugodjék békében!” Csak így bucsuztatták el a világtól, aztán folytatták útjukat.

— Mentek újult erővel. Leereszkedtek a völgybe és a folyó mentén jobb utra létek. Milyen jó volt nekik már ott, hogy a haza földén mentek. Mentek mindég lejjebb és ha ilyen gyorsan bírják az utat, azt hitték délre abban a tornyos falu, vagy városba érnek, ami ugy festődött elejük mint a zarándok mohamedánok Mekka fehér fala. Ott majd megpihennék, megettenek, nyerneik új erőt attól az édes magyar kenyértől. Ugy feszült a keblükön a teshöz simuló atilla, hogy szinte lekiváncokozott róla a sárga-fekete zsinór. No hisz majd levelezik, és kapnak helyébe szép pirosat. A lengyel vezető mesélte, hogy milyen szép a honvédek ruhája; még a csákó forgója is nemzeti. Aztán elmondta, hogy mennek az ellenségnek; notázva, dalolva, mintha csak vőfélyeskedniének. Hogy sietnek meghalni; mert egy honvéd eleste mindig egy tucatot jelent az ellenség veszteségében. Hát még a huszár! mit tesz majd a huszár, gondolták.

És amint így mennek, lelkesülten, egyszerre csak, mintha a föld gyomrából jönne a

hang, erősbödő; egyre reesegőbb. Mi ez? Orkán közeleg? vagy egy kráter jön forrongásba!

A zúgás, a reesegés, egyre jobban egyre közelebb hangzik. Megkövülten áll meg az egész csapat, és kérdően tekint az útmutató lengyel felé. Az már észre tért meglepetéséből, s mint a viharadár, elfúlt, rekedt hangon kiáltja:

— Fel emberek! Fel a magaslatra! Megindultak a hegyek! fel! Ide, ide! ez alá a szikla alá!

A legények megértették a borzasztó veszedelmet és kétségbe esett erővel iparkodtak a sziklára kapaszkodni. Nehéz munka volt; a lovakat úgy kellett húzni-tolni, míg a védő sziklatorlasz alá értek. És ép hogy biztos helyre menekültek, ott kavargott pokoli lármaival, előtűk, körülöttük, a futó glecsér. Ami magával ragad sziklát, fát és mindent ami útjában akad...

El mult ez is. Ismét tovább mennek a derék fiúk. Már lent járnak a völgyben, ahová összehordott a futó glecsér mindenfelét.

Örülneik vigan, dehát a balsejtelem ott ü; a lelkükön; eddig ketten dülték ki a sorból, ki tudja hányan örülhetnek a haza jobb sorsán, ki fog közülök hamarabb meghalni.

Sírt a lelkük és örült egyszerre, hogy az áldott földet járhatják, azért tehetik kockára az életüket.

Ötlyan édes-bus az ha sejtje a szív, hogy

d. e. 11 órakor Aranyos-Maróthon a székház nagytermében rendkívüli nagygyűlést tart a következő tárgysorozattal: a) a kereskedelemügyi miniszternek leirta az újra előbe terjesztett 1890—1900. költségvetérről, valamint a vármegye közötti viszonyainak rendezése ügyében. 2) Előterjesztés a gr.-szl.-keresztúri Garam-hídnak a kereskedelemügyi miniszter által kilitásba helyezett államszolgálati való építkezések elrendelése iránt. 3) Előterjesztés a gr.-szl.-keresztúri Garam-híd helyén a vármegye által beállított kompon az új híd felépítésére vámdíj szerzési jog engedélyezésének kérelme iránt. 4) Alsó-Váradi kölesön ügye. 5) Több községnek a Barsmegyei gazdasági egylet javára tett alapítványa.

— **Gyaszhir.** Nagy szomorúságról, virághullásról regél az éles tavaszi szél. A vidék egyik legszebb leánya: Kelecsényi és hrabói Kelecsényi Ilonka f. hó 18-án d. u. 3 órakor rövid és fájdalmas betegség után meghalt Bars-Barscsán. A megboldogult nagyszámú résztvevő tegnap kísérte nyugvó helyére a bars-barscsai családi sírboltba.

— **Kulisszák mögül.** A napokban egy vándor művészcsoporttól be egyik vidéki városkába. Az asszony bár nem szép, de igen jó színésznő volt s a mi hiányzott könnyelmű urából az benne hatványozva megvolt: az erély. A szigorúság, a kegyetlenség menő erély. De szükséges is volt ez uraságjával szemben, mert az mód felett könnyelmű, pazarló, lumpolni, duhajkodni szerető bohém kedély volt. A fogadó 8-ik számú szobájában laktak és szombaton este elég jól jövedelmező előadást tartottak. Az asszonyka tekintettel arra, hogy az ura az előadás alatt józan volt elismerésül megengedte, hogy a férj meg egy-két órát az új ismerősökkel elmulasson, ő pedig szobájukba tért és lefeküdt. Bizony jó sokat aludt, de az öreg meg sem mutatkozott. Egy ideig ébren várta aztán méltó haragra gerjedve felfofozott és lement az átterembe, hol a cigány vígán muzsikált egypár mulatónak. A színész közben már felment és örülve, hogy a rendes esti színdarab, no meg a pénzzel való elszámolás elmaradt — mert ház felesége nincs a szobában — lefeküdt. Az asszony lent azt vette hírül, hogy az uraságja már felment. Hah! már bujdosik a gazember, bizonyára sokat költött. Adáz dühében az ajtó számot sem nézte csak benyitotta a szobába. Sötét volt! Ehe! már elfojtatta a cudar a gyertyát is. No majd meglátjuk az eredményt. Világot gyújtott és a pénzes tára után kotorított. Hah! az alávaló! összesen 44 krajcár volt a zsebében, a többi mind elköltötte. Nem bírt a végső felelősséget dühével és a fal felé fordult ferit alaposan agyabugyál-

ni kezdte. Az felriadt és akkor . . . kitunt, hogy szobát tévesztett és a megvert férfi nem a könnyelmű színész, hanem egy még könnyelműbb vígő volt, ki érnában utazott, pénzét elkártyázta és ott várta a felszabadulást. A házaspár — bár másnapra is előadás volt hirdetve hirtelen elutazott

— **Esküvők.** Leyrer László az ar.-maróthi kir. törvényszékhez beosztott kir. albiró, az ifjabb jogászműködők egyik tehetősége tagja f. hó 10-én esküzdött örök hűséget Geesén özy. Gyapay Viktorné bajor leányának Tonikának. — Szilassy Dezső takarékpénztári könyvelő f. hó 19-én vezette oltárhoz aráját Richter Sárkát, Richter Ferenc regens chori bajor leányát. Az új pároknak hosszantartó, igaz boldogságot kívánunk!

— **Hangverseny.** A Barsmegyei Casinó, mint már említettük a F. M. K. E. barsmegyei választmánya javára f. hó 24-én hangversenyyel egybekötött táncestélyt rendez. A hangversenyt Mátray Sarolta, Xeddeck Vince és Lányi Géza budapesti művészi is közreműködnek. A hangverseny iránti nagy érdeklődés már is azt mutatja, hogy a vígalmi bizottság a közönségnek egy igen kedélyes és élvezetes estét szerez, mely minden tekintetben kitűnően fog sikerülni.

— **Athelyezés.** Lemhényi Bálint Andor, a lévai pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvéviségi számíttató a pénzügyminiszter saját kérelmére az aradi pénzügyigazgatósághoz helyezte át. Lapunk a távozóban egy kedves munkatársát veszíti el, kinek midőn Istenhozádot mondtunk sok szerencsét és boldogságot kívánunk!

— **Filler egyesület.** Liebermann Jakabné és Fenyvesi Károlyné kezdeményezésére mozgalom indult meg egy filléregyesület létesítése iránt, melynek célja az volna, hogy a szegény leányokat kiházasíthassa, illetve hogy a házasság stáfirungbeli részét a szegény leányok könnyebbé tegye. A beiratkozási díj egyszer s mindenkorra 50 fillér, a tagsági díj hetenként 2 fillér. A szép és nemes előmagánai díszítője. Mint halljuk az egyesület minél előbbi létesíthetése céljából a közel jövőben egy hangversenyyel egybekötött táncestélyt terveznek, melynek tiszta jövedelme lenne az alap, melyre az egyesület épülne.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter íj. K o v a c s E l e k vespémi számvakornokot a lévai pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvéviséghöz számíttató, B o r o s s L a j o s itteni p. ú. kezelési gyakorlatot az alsó-kubini pénzügyigazgatósághoz iroda tisztte nevezte ki.

— **A kerékpárosok figyelmebe.** A királyi kuria sulyos testi sértés vétsége miatt vád alá helyezett egy kerékpárost, aki bár látta a vele szembe jövő kocsiba fogott lovak nyugtalanságát és a kocsis is intett neki, hogy álljon meg kerékpárjával, mert a lovak megriadtak tőle, a kerékpárt még sem állította meg hanem azzal a lovak mellett továbbment; ennek aztán az lett a következménye, hogy a lovak megvadultak, a kocsist felfordították és a kocsis sulyos testi sértést szenvedett.

— **Athelyezés.** Péchy Pál ar.-maróthi kir. járásbíró a királyi, saját kérelmére törvényszéki bírói minőségben az eperjesi kir. törvényszékhez helyezte át.

— **Chimay hercegne esete megyénkben.** A nyár folyamán a rajeci fürdőben tartózkodott egy méltóságos kisasszony, kinek szívét az ottani cigányzenekar füstös képű cimbalmosa andalító játékaival teljesen elvarázsolta. A nagyur hölgy lángoló szerelme gyulladt a barna legény iránt és egy napon a cimbalmossal együtt odahagyta a fürdőhelyet, hogy elvonulva a világ zajától, eskübe a szerelme nek éljen. A legény tartózkodási helyére Kis-Oroszkára jöttek, hol már három hónapja a legedesebb boldogság között laktak a cigánynegyed egyik sárputrijában. Az alig 19 éves hölgy atyja titokban kerestette leányát s most rájuk akadt s mint halljuk beegyezését fogja adni, hogy lánya törvényes nejeje legyen a kitűnő játéku cimbalmosnak. És még azt mondják, a mai prózái életben ninesenek többé regények!

— **A lévai kereskedő ifjak társulata** f. hó 25-én vasárnap felolvasást rendez, a melyre vendégeket szívesen látnak, Kezdeté este 8 órakor.

— **Az éjjeli csendháborítók megfegkezése.** A vásári rendtartás, továbbá a szarvasmarha, sertés- és juhnyeléséről hozott szabályrendelet után most egy szintén igen üdvös szabályrendelet dolgozott ki, vármegyénk alispánja a tervezet az éjjeli csendháborítók megfegkezését előzza, és a következő szakaszokat tartalmazza: 1. §. Tilos az utcán vagy más nyilvános téren séta helyen stb. az éjjeli csendet bármiképen megzavarni. 2. §. Igy tiltva van a kiabálás, dalolás, fütty, lés és zenélés, tilos az ablakok, kirakatok és ingatlanok bármely tartozékának zörgetése, dobálása. 3. §. Tilos éjjel a nagyobb csoportokban való járás. 4. §. Az ezen szabályrendeletben foglalt rendelkezések megszegése kihágást képez és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetén az 1879. évi X.L. t. c. 22-ik §-ában meghatározott idejű elzárással büntetendő. 5. §. A hatóságok és az eljárás a 28547/1880. sz. belügyminiszteri rezzdeletben vannak megállapítva. 6. §. A befolyó büntetéspénzek a rendőri kihágási büntetéspénzekkel egyenlő elvök szerint kezelendők és az 1892. évi 27. t. c. §-ban meghatározott célokra fordítandók. 7. §. Ezen szabályrendelet hatálya a vármegye területén levő rendezett tanácsu városokra nem terjed ki.

— **Betöréses lopás.** Fábán Antal ó-barsí lakos kamrájába f. hó 13-ról 14-re virradóra egypár barsi legény betört, s onnan 48 korona értékben négy métermássa babot el-emelt. A csendőrség azonnal megindította a nyomozást és a tetteseket sikerült is elcsipnie. Az esetről a járásbírószághoz feljelentés tétetett.

— **A tetszhalott krajcár.** Bizony elparentáltak szépen és most kiderül hogy csak tetszhalott volt — feltámadott. A legújabb pénzügyminiszteri rendelet értelmében a krajcárt az adóhivatalok még egy fél esztendőig kötelesek elfogadni és még aztán sem lesz teljesen értéktelen, mert még egy esztendőig egy fillér értékben bárhol beváltható.

— **Rabló üveges tót.** Hrval András esiesmáni illetőségű ügyes tót tegnap éjjel betört a süket Engel Hani óskaruha kereskedő lakásába fofogtatni kezdte. A megtámadott segélykiáltásaira a szomszédok oda siettek és a rendőrség segítségével a tótot elfogták. Hrval már többször volt büntetve, ugyancsak lopásért és betörésért.

— **Méhészek és gazdák figyelmebe!** Az „Országos Méhészeti Egyesület” az egyesület tagjainak a következő kedvezményeket nyújtja: ingyen, tehát minden díjazás vagy provízió nélkül értékesíti méz- és viasztermelvényeiket (a múlt 1899. évben közel 1000 métermássa eladását közvetített!) jó és igen olcsó méhkaptárakat és méhészeti eszközöket szerez; szükség esetében ingyen kölcsönöz mézszállító edényeket; mindenféle méhészeti ügyekben felvilágosítással és szaktanáccsal szolgál; méhészeti könyveket díjtalanul kölcsönöz és az egyesületnek havonta megjelenő szakközlönyét ingyen és bérmentve megküldi. Mintéért az egyesületi tagok csupán évi 4 korona tagsági díjat fizetnek. Belépési nyilatkozatok az egyesület elnökségéhez, Budapest IX. „Köztelek” címzendők.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Clemenceau. Megelégződésünket képzelheti, hogy a közönség is gyönyörködhessek benne izlettétül álljon itt e pár versszak:

Csendesen pihen, s nefelejes virit sirhalmán,
Kit úgy szerettem s meghalt úgy korán,
Magszobá nemes szívét a gonosz ármány
S kidőlt szívemből a drága báltvány.

Láttam a kínokat, melyeket szenvedett . . .
Ott térépeltem a halálos ágy mellett,
Örülté tett az iszonyú gondolat!
Igy látni őt, kit szívem bírti akart.

S mintha angyal szállott volna hozzám
Midőn búszuzni nyújtá gyenge karját:
Isten veled egyetlen szerelmem!
Csak te voltál az, kit úgy szerettem.

S felszállt a magasba ártatlan lelke
Én meg előlélve rogytam le melléje
Hazavitték, de nem tudom mikor
S nem láttam csak a tetemzősokor.

Szomorúan lengteté a fa is lombját
Mintha érezte volna szívem fájdalmát
Sivár pusztá lett bánatos életem
S nem lelhettem nyugalmat sehohsem!

SCHULCZ IGNÁCZ

könyv- és papírkereskedése, könyvnyomdája és könyvkötészete

üzleti könyvek gyári raktára, Kölesönkönyvtár.

L É V Á N.

A saison beálltával van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy lakodalmi és béli meghívók és tánczrendek a legszebb és legolesőbb kivitelben csakis nálam szerezhetők be; továbbá a nyomdai szakmába vágó bármely munkát is ólesón és pontosan eszközölök. A n. é. közönség b. pártfogását kérve,

tisztelettel

Schulcz Ignác.

KERN TESTVÉREK

vas-, fűszer-, esemege- és magkereskedők fa- és érczkoporsó, gazdasági és varrógép raktára

L É V Á N.

Szíves figyelmébe ajánljuk a tisztelt vevő közönségnek dűsan felszerelt raktárunkat, vas- és vasaruk, tengelyek, gazdasági eszközök, eke-részek, acél zsindeley-szegek, sodrony- és sodronyszeg, lánccz, szerszámok és műszaki cikkek, kerti-eszközök: asó, kapa, lapát, gerebiye, kerti szemző- és nemesítő kesek, kerti-fűresz, fanyeső- és venyege metsző olío, sövényfa, fű- és hernyoszedő olío, teljes konyhafelszerelések, Losonczy és Tescheni zomanczos edény, festékek, mázak- és olajok, Kocsikenő, stukaturnád, fedellemez, Ponyvak, bacsikai kevekötő-zsineg, kovácskőszén, portlandi- és romanczement, továbbá a legjobb minőségű fűszer- és csemege ezikkeink a legjutányosabb árakon.

Takarmányrépa, lohere- és luczerna magvakat, a két utóbbit arankamentességre a m. kir. magvizsgáló allomás hivatalos ölompeestétjével lezárt zsákokban szállítunk.

Luczerna, valódi francia arankamentes: 100 kgr. 68 frt finom magyar 58 frt.

- () Vöröshere, elsőrendű arankamentes: 100 kgr. 74-80
- () frtig, nyersáru 55-60 frtig.
- () Takarmányrépa, eredeti északnémeti: Oberdorfi, olaj-
- () bogye, buczok és, mamuth vörös 100 kgr. 50-60 frtig.
- () Tarlórépa-angol perje, kiállítási és Lawn fűmag-keverék
- () és más fineműmagvak napi áron.
- () Konyhakerti és virágmagvak legmegbízhatóbb friss és
- () legjobb minőségű, (erfurti és Maulmer-féle) 5 és 10 kros
- () csomagokban, Katona-féle és francia oitóviasz Raffia-háncs
- () napi áron. Peronospora permetező vörösréz, Wernorel-
- () féle ára 10 frt, permetezőszerek, azurin és rubina.
- () Bátorkodunk ezennel az igen tisztelt földbirtokos
- () urakat felkérni és őszintén ajánljuk szükségletét mezőgazda-
- () sági vetőmagvakban nálunk már most előjegyeztetni, mert
- () a fogyasztási időszakban nagy kereslet fog beállani és kü-
- () lönösen megbízható minőségű lohere- és répa-mag iránt
- () alig lesz kielégíthető.

Kizárólag a törvény által előirt követelményének megfelelő magvakat tartunk.

Fischer Miksa

L É V Á.

Fa- és érczkoporsók, sirkoszorúk

ARANYBETŰS SZALLAGOK.

Temetkezési kellékek

RAKTÁRA.

26-52

Minek Pestre! Minek Bécsbe?

Mikor nálam minden előpénz nélkül 50 krajczáros részletekre

kapni

5 évi jótállás mellett Singer varrógépet 28 frtért Ringschiff varrógépet 50 frt.

FISCHER MIKSA

varrógép-raktára

L É V Á N.